

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Basilea Sacra Sive Episcopatus Et Episcoporum Basileensium Origo Ac Series

Sudan, Claudius

Brvntrvti, 1658

35. Ortliebus Comes à Froburg.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11463

ORTLIEBUS

Comes à Froburg.

*Basileensis Episcopus.**XXV.**Anno
Christi
1140.*

E piscopi dignitatem Anno 1140.
ubi consecutus Ortliebus, post-
quam Præpositi perfunctus officio
in Cathedrali Ecclesia fuerat, mo-
rum, qua pollebat, flexanimâ suavi-
tate, ita Cæsarum gratiam & favo-
rem sibi conciliaverat, ut magnum
inde res Basileensis Ecclesiæ accipe-
rent incrementum. Sed illa tan-
dem lis de Advocatia, seu Patrocinio
S. Blasij, ut malè coalita vulnera, to-
ties recrudescent, anno tandem 1145.
ita composita est, ut Abbatia Episco-
po quatuor villas sponte cederet,
Sirenz, Lauffen, Othingen & Filna-
cker. Episcopus verò omne Advo-
cationis jus ex integro abdicaret.

N 3

Anno
Christi
1145.

Anno 1145. Comitibus Spiræ magno omnium ordinum concursu habitis, cum Conrado secundo Imperatore, aliisque Principibus cruce & ipse signatus contra Saracenos, nomen sacræ militiæ dedit Ortliebus, classicum personante tubâ illâ Evangelicâ, sancto Bernardo, ad expeditionem alteram, qui ab Eugenio Pontifice in Germaniam missus, fortissimos viros, magno numero impulit, ut sacri huius belli socios se præberent. Et Basileæ quidē, postquā Ecclesiasticus Orator potenti oratione auditorum animos inflammaverat, mutæ mulieri usum linguæ, gressum claudō, cœco visum, restituit. Ineunte vere, anni 1146. Imperator cum septuaginta equitum millibus, peditumque numero ingenti per Austriam & Hungariam exercitum formidabilem in Thraciam, Constantinopolim versus, incolumem deduxit.

deduxit. Inter alios aderat quoque ^{Anno} Basileensis Episcopus Ortlieb^{Christi} & consilio, & forti militum manu, nobiliūmque clientum, expeditionem promovebat strenuè. Imperatorem maximis & ipse copiis sequebatur Franciæ Rex Ludovicus VI l. Summa ubique expectatio, tanto apparatu & belli mole obterendam utique brevi, hostium ferocem barbariem. At humanæ vires & consilia quàm sæpe inani spe distendunt animos! belli species visa est, non bellum, illa armorum potentia; adeo parvus fuit eventus tanti moliminis. Conradus Imperator anno 1147. ob-^{1146.} sessa per totam æstatem, sed irrito conatu, Damasco, imminuto maximè suorū numero, quos penuria rerum, & contracta lues in peregrino adeo solo sustulerat, vasa colligit, Germaniam inglorius revisurus. Non omisit tamen prius Hierosolymā, sacrāq;

Anno
Christi
1148.

loca religiosè invisere. Inde ad E-
manuelem Græcorum Imperato-
rem affinem suum digressus, præ-
missoque in Germaniam Friderico
ex fratre Nepote, cum Arnolfo Co-
loniensi Archiepiscopo, Ortliebo
Basileensi Episcopo, & Henrico Ba-
variæ Duce, circumvectus ipse mare
Dalmaticum, magnis itineribus tan-
dem Salisburgum tenuit, anno 1148.
ubi festum Pentecostes celebravit.
Memor deinde officij & obsequij à
Principibus sibi præstiti, magnis do-
natos muneribus, & collaudata co-
rum voluntate à se dimisit, ut patet
ex diplomate anno 1149. dato Ratis-
bonæ, his verbis. *Quando bene
juvante Deo, post varios labores lon-
gini itineris, salvi & incolumes in
patriam revenimus, decretum est mi-
hi, in hac expeditione bene de me me-
ritos, pro regia munificentia donare.*

Inter

Inter hos præcipuo honore dignum
censuisse constat per dilectum sibi
& fidelem Otliebum Basileensem
Episcopum, quod secum pericula
omnia etiam cum mortis contem-
ptu adierit: ideoque confirmat iis-
dem litteris illi donationem utrius-
que arcis, novæ & veteris VValdeck-
ensis, cum jure & prædiis, quæ no-
biles Domini Trudevvinus & Hen-
ricus, Ecclesiæ Basileensi donârant,
concesso ad hæc, jure cudendæ mo-
netæ: extântque adhuc nummi Ba-
sileæ cusi, quorum altera facies Regis
Conradi nomine inscripta est.

Anno
Christi
1148.

Obiit anno 1152. Conradus I I. 1152.
Imperator: successit ei Nepos ex fra-
tre Fridericus Dux Sueviæ, cui dede-
runt Itali Barbarossæ cognomen-
tum. Plura Conradi Imperatoris
Diplomata refert Guillimannus,
quibus subscripsit Basileensis Otlie-
bus, in Gebhardo 48. & Burcardo 49.

N 5

Epi-

*Anno
Christi*

Episcopis Argentinensibus. Inter-
fuit Spiræ cum S. Bernardo Clara-
vallenfi Abbate Comitibus ad urgen-
dam facram expeditionem indictis
anno 1146. Conradi Imperatoris 9.
Concilio item Laudæ in Italia coa-
cto, quando Fridericus Barbarossa
Mediolanum evertit anno 1161. alpes
sæpius emensus cum potentissimis
exercitibus. Et quidem iter susce-
pit in Italiam quintum *Ænobarbus*
1155. five Barbarossa anno 1155. 1158. 1162.
1166. & 1175. Friderico cum non mi-
nus familiaris esset Ortliebus, quam
patruo suo Conrado, Imperatorem
& ipse comitatus est, in secunda &
tertiâ expeditione quâ Mediolanum
miserabili clade dirutum salêque
conspersum Cal. Martij, compulsis
etiam ad deditionem Genuensibus.
Anno 1159. Fridericus Concilium
Ticini five Papiæ convocari jussit
præsente Ortliebo, schismatis causa
Alexan-

Alexandrum Tertium inter & Victorem Pseudopapam exortâ : in quo Imperator probatâ Victoris electione, & repudiato cum suis Alexandro, graviores per Italiam bellorum motus concitavit, Consulibus Brixie, Placentie Mediolani, Parme Mantue, Regij, Mutine, Benonie legitimum Pontificem contra Imperatorem tueri coniuratis. Qua de re Sigonius, Appendix Radivici l. 2. c. 70. Guilliman. Habsburg. lib. 5. cap. 24.

Anno
Christi
1155.

Anno 1156. Fridericus Imperator Herbipoli confirmavit donationes factas Abbacie Bellæ-vallis à Raynaldo Comite Burgundie, ad fidem faciendam syngraphum apponentibus Killino Trevirensi Episcopo, Herico Duce Saxonie, Matthæo Duce Lotharingie, Stephano Comite Burgundie, Theodorico Comite Montis-bellicardi, Humberto Vesontinensi Archiepiscopo, Othone Frisingensi

Anno
Christi
155.

genſi & Ortliebo Baſileenſi Epiſcopis. Ita Ioan. Iacobus Chiffletius in Humberto.

Post inſtitutam Baſileæ de prodigioſo ſanguine celebritatem, quādo & quo mortis genere vitā exceſſerit Ortliebus, variis certant opinionibus Scriptores. Annales Eremi & Guilliman lib. 5. Habſpurg. cenſent peſte ſublato in Italia, dum Friderici Barbaroſſæ ſacrorum communionē adhuc privati, ſequeretur contra Alexandrum Tertium Pontif. partes Imperatorias, cum plurimis non modò gregariis militibus, ſed & primariis, tum Eccleſiaſticis, tum ſecularibus Principibus viris. Vriſtiſius lib. 2. cap. 15. in fine, eum ſcribit Epiſcopatu & vita exutum anno 1167. poſtquam 27. annis Eccleſiæ Baſileenſi præſuiſſet, ſepultum, Baſileæ in Eccleſia Cathedrali, ante Aram ſummam.

Cæte-

Cæterum si mortuus est Ortliebus anno 1167. ut affirmat Vrstifius lib. 2. c. 15. nescio, quàm cohærenter scripserit, lib. 1. c. 3. eundem Ortliebum, circa annum 1170. consecrâsse Cœnobij Bellalagiensis templum, ipsûmque Monasterium Abbatiaë titulo & munificis largitionibus donâsse. Certè, aut prior Vrstifij Chronologia vera non est, nempe quòd Ortliebus, in Episcopum electus anno 1140. viginti septem annis Basileense pedum gestaverit, usque ad annum 1167. aut admittere debet Vrstifius, spatium temporis, quod intercedit inter annum 1167. & 1170. tantum non esse, quin dici possit mortuus Ortliebus circa 1170. qui ante triennium, hoc est, 1167. obierat: adeoque annorum initia & finem aliter combinet, necesse est. Non dubitem ego, quin Ortliebus consecraverit, saltem primum Bellalagien-
gense

Anno
Christi
1155.

Anno
Christi
1155.

giense sacellum anno 1150. extractū,
& honori S. Augustini primitus de-
dicatum : templum verò unā cum
Cœnobio, ubi stetit in ea, quā nunc
est amplitudine, vel ipse Ortliebus
sacris inauguravit ritibus, vel alij
fortè successores Episcopi, qui etiam
Sigenardi Præpositi, & ipsius Ortlie-
bi liberalitatem imitati, cœptum
ante plures annos Monasterium
novis cumulaverint donationibus.
Origo porro huius Monasterij sic se
habuit.

Anno 1150. jacta sunt fundamen-
ta Bellalagienfis, sive Bellagienfis
Cœnobij, Præmonstratensis ordinis,
ab errore fortunato Sigerandi Præ-
positi Grandis-vallis inchoata. Is in
venatione aprum infectatus acrius,
atque à fociis procul imprudenti
cupiditate abreptus per avia & de-
via, obnoxiaque periculis rupium
præruptarum loca, inexplicabili de-
mum

um se labyrintho implicuit. Tentato sæpe variis anfractibus & ambagibus exitu, fatigatum & in solitudine errantem nox tandem occupavit. Exactâ sub frigido Iove, nocte, simili eventu postridie, cum vociferanti nulla focij responsa ferret, fractis tam anxia & frustraneâ discursatione viribus, in ipsis denuò ferarum lustris pavidum horrorem incutientibus pernoctare cogitur. Tertia ubi dies illuxit, cum nulla adhuc spes evadendi hos errores affligeret, suæ jam dubius vitæ, fufis ad Deum precibus, voto se obstringit: se Deo sacram ædem, æternum accepti beneficij monumentum erecturum, si Theseum infelicem à suis expediret erroribus Cœli favor. Nec mora, ad socios longiori absentiâ consternatos salvus & Voti reus revertitur. Nec diu post, promissi memor, assentientibus Canonicis, eo,

*Anno
Christi
1155.*

Anno
Christi
1155.

eo, quo aberraverat, loco, templum
cœnobiũque extruxit, cui nomen
ob conspectum pulchrum illic a-
prum *belle Laye* est inditum. Con-
suetis Ecclesię ritibus templum con-
secratum. Abbatięque & nomine
& variis insignitum privilegiis, eo ta-
men pacto, ut Basileensi Cathedrali
Ecclesię unicum cerę pondo subie-
ctionis testimoniũ quotannis pen-
sitaret.

Primus verò huius Cœnobji au-
thor vivere desiit anno 1160. in choro
templi à se conditi humatus. Sub-
inde Martinus V. Pont. Abbati Hen-
rico Ner Delemontano, eiũsq; Suc-
cessoribus, in Constantiensi Conci-
lio jus pedi, & Infulę concessit, circa
annum Christi 1416. Vrstif. lib.1. c.3.

plerósq; Abbates usque ad sua
tempora enumerat.

LUDO